

«Овай колачъ коя го месила съ синове се подносила, както на кръщенѣ, така и на плетиво, както орелъ височиномъ, както риба дълбочиномъ, както лисица хитриномъ, както заякъ бързиномъ, както влѣкъ якотомъ, както мечка страшиномъ, както срѣна брѣхачи и бѣгаечи, както паунъ съ шарени перя, както пауница съ шарена главица. Викайте Аминь!

«Да чува Господъ отъ туна бѣда, отъ пияна жена и отъ бѣсна свиня. Искочи една дива вепретина, та се заврѣтъ нахеро и на перо, и закачи нашата невестуля отъ..... до..... се една дупка. Дайте моми и невѣсти коя конецъ, коя власкъ да я крѣпимо, ако биде, биде, ако ли не, друга ще тражимо. Викайте Аминь!

«Ово повесмо дълговесмо, дълго било като дѣда, тънко било като баба. Посѣялъ го дѣдо на лѣсище, родило се, прѣродило, отъ сто грѣсници едно зръно дало; нѣмало кой да го брани, исклювала го црѣноморска грѣлица, и задавила се та отишла подъ воденица за водица; видѣла я баба, и казала дѣдѣ: зема баба фурчина, а дѣда кичина, та я удри по трѣтжчина. А она летеиѣчи и прѣдеечи прѣко